

ZATERDAG 26 OKTOBER

- Aanvang ca. 13.15 uur
 - Parade,
's-Hertogenbosch
 - Toegang gratis
-

VRIJDAG 1 NOVEMBER

- Openingsconcert
November Music 2019
 - Aanvang 19.00 uur
 - Grote Kerk,
's-Hertogenbosch
 - Toegang gratis
-

Ter gelegenheid van 75 jaar bevrijding van 's-Hertogenbosch gaf November Music samen met de gemeente 's-Hertogenbosch een compositieopdracht aan **Jesse Passenier**. Voor zijn compositie *Alan* vond Passenier inspiratie in Operation Alan van de 53rd Welsh Infantry Division, waarmee 's-Hertogenbosch na een intensieve zesdaagse strijd werd bevrijd. Het werk plaatst vier koren met Vocaal Ensemble Markant onder leiding van Bernhard Touwen tegenover elkaar. Het geheel zorgt voor een dynamisch, akoestisch spektakel.

Stadschroniqueur **Eric Alink** schreef speciaal voor deze gelegenheid de tekst *Krijt*. Hierdoor krijgt het werk een persoonlijke draai, met rake beeldspraak en dubbelzinnigheid. De gelaagde tekst wordt weerspiegeld in de soms warme en dan weer fors uitpakkende klanken van het koor. In het verhaal neemt een meisje je mee in haar beleving – van de vooravond van de strijd tot aan de bevrijding. Haar wereld blijkt onschuldig, maar de muziek vertolkt de ambiguïteit, gevangen in de vertelling.

CHALK

They take up arms on the edge of town
some ten thousand Tommies and Welshmen
to let happiness once again abound
jointly in the name of Alan

A girl on the square – not yet eight I bet
in a world of chalk and silence
playing hopscotch for years, her mind all set
on a path away from violence

Blurred are the squares, her fate unknown
for gone is the chalked number seven
she throws a small stone all on her own
illusion is number eleven

She hops herself away from the court
where fear has blacked out the sun
then silence and chalk break with sudden force
the Battle of Den Bosch has begun

Aus bei mit, bei mit nach, mit seit von zu

Hopscotching, tumbling, names that drop

Never forget Liam, Conway or Lou

They gifted air, to breathe non-stop

After six days of fighting a boy from Wales
calls the child that wants to outrun them
he puts a whitish stone in her hand
'draw your world', he whispers, 'I'm Alan'

It's pearly white chalk, amazing to see
a gift from the tall cliffs of Dover
she draws the peace, Den Bosch is freed
then she carves in a cloud, War is over

With hundreds of suns she adorns the town
the dark to be never reawoken
cherished liberty, a treasure unbound
let the chalk for all times be unbroken

KRIJT

Ze treden in 't krijt aan de rand van de stad
in de strijd om geluk te herstellen:
de Welshmen en Tommy's, krap tienduizend man
verenigd in codenaam Alan

Op het plein springt een meisje – ik schat amper acht
in een wereld van stoepkrijt en stilte
zij hinkelt sinds negentienveertig en smacht
naar een pad dat niet eindigt in kilte

Vervaagd zijn de vakken, haar lot ongewis
want gewist is het krijtcijfer zeven
ze werpt in haar eentje een kogelrond steentje
op elf – de waan van het leven

Zij hinkelt zich buiten de werkelijkheid
van vrees en verduisterde zonnen
maar plots breekt de stilte, de tijd en haar krijt
de slag om Den Bosch is begonnen

Aus bei mit, bei mit nach, mit seit von zu

Hinkelpad, struikelpad, namen die vallen

Never forget Liam, Conway or Lou

Zij schonken lucht, gaven adem aan allen

Na zes dagen strijd loopt een jongen uit Wales
naar het kind dat de pas wil versnellen
dan stopt hij een wittige steen in haar hand
'draw your world', zacht hij zacht, 'I am Alan'

Verwonderd kijkt zij naar het hagelwit krijt
geschenk uit de rotsen van Dover
en tekent de vrede, Den Bosch is bevrijd
krast blij op een wolk: war is over

Met honderden zonnen versiert zij de stad
die nooit meer van licht bleef verstoken
koester de vrijheid, onschatbare schat
laat het krijt van de tijd ongebroken